

توصیف و مقایسه نگرش به فعالیت بدنی دانشجویان با توجه به رشته‌های ورزشی منتخب

علیرضا احمدی^۱، و مریم ملک‌شاهی^۲

تاریخ دریافت: ۹۳/۴/۱۹
تاریخ پذیرش: ۹۳/۵/۱

چکیده

مطالعه نگرش‌ها از اصلی‌ترین رویکردهای روان‌شناسی اجتماعی، و مطالعه نگرش به فعالیت بدنی از مهم‌ترین رویکردهای روان‌شناسی ورزشی است. براین اساس، هدف از پژوهش حاضر، توصیف و مقایسه نگرش به فعالیت بدنی دانشجویان، با توجه به رشته‌های ورزشی منتخب در درس تربیت بدنی عمومی است. این پژوهش، از نوع زمینه‌یابی (توصیفی- اکسپلوری) بود. نمونه آماری پژوهش ۱۵۶ (۹۵ دختر و ۶۱ پسر) دانشجوی دانشگاه شهید بهشتی بودند. برای سنجش نگرش به فعالیت بدنی، از پرسش‌نامه نگرش به فعالیت بدنی کوربین استفاده شد. نتایج تی تکنمونه‌ای نشان داد همه مؤلفه‌های نگرش به فعالیت بدنی به طور معناداری بالاتر از حد متوسط هستند. نتایج ازمون تحلیل واریانس چند راهه نیز نشان داد دانشجویان دختر به طور معناداری دارای میانگین بیشتری در نگرش کلی، و مؤلفه‌های سلامت، آرامش، و احساس خوب بودند. همچنین اثر اصلی رشته ورزشی، تنها بر مؤلفه اجتماعی معنادار بود. نتایج با توجه به تئوری رفتار برنامه‌ریزی شده آجزن تبیین شد.

کلیدواژه‌ها: دانشجویان، رفتار برنامه‌ریزی شده آجزن، درس تربیت بدنی عمومی.

Description and Comparison of Students' Attitudes Toward Physical Activities in Terms of Sport Fields Chosen

Alireza Ahmadi, and Maryam Malekshahi

Abstract

Studying the attitudes as the most fundamental social psychology approaches and also the attitude toward physical activity is one of the most important sport psychology approaches. The purpose of the present research was to describe and compare the attitudes toward physical activity of students in accordance to selected sports in general physical education unit. It was a survey research (descriptive- acquired). The sample consisted of 156 (95 girls, 61 boys) students of Shahid Beheshti University. Attitudes toward physical activity was measured by Corbin attitude toward physical activity questionnaire. One-sample t-test showed that all components of attitude toward physical activity were significantly above mean. Multivariate variance analysis showed that female students had significantly higher mean in overall attitude, health components, comfort, and goodness. Furthermore, the main effect of sport field was significant only in the social component. The results were explained based on the theory of Ajzen's planned behavior.

Keywords: Students, Theory of Planned Behavior, Public Physical Education Curriculum.

پایین فعالیت بدنی را شروع و درونی کنند و در انجام و تداوم آن جدی باشند (گلیام و مک کونی^{۱۱}، ۱۹۸۴). فعالیت بدنی را مجموعه پیچیده‌ای از رفتارها می‌دانند؛ فعالیتی خودانگیخته و موضوعی است که به طور قابل ملاحظه‌ای درون فردی بوده و از نظر نوع فعالیت، شدت تکرار، و میزان تداوم در انجام فعالیت تفاوت دارد (سالیس و پاتریک^{۱۲}، ۱۹۹۵). اما در تعریف نهایی، فعالیت‌بدنی شامل تمامی فعالیت‌های جسمانی‌ای است که در اوقات فراغت انجام می‌شوند؛ از طرفی، گرایش‌ها و نگرش‌های^{۱۳} افراد نسبت به فعالیت بدنی، نقش سوق دهنده‌ای در جذب افراد به فعالیت بدنی دارد.

روان‌شناسان اجتماعی نگرش را پسندنا، بی‌زاری‌ها، دوست‌دادشتن و یا دوست‌نداشتن موقعیت‌ها، اشیاء، اشخاص، گروه‌ها، و هر جنبه مشخصی از محیط (از جمله اندیشه انتزاعی و خطمنشی‌های اجتماعی) می‌دانند که می‌توان آن‌ها را به صورت اظهار نظر بیان نمود؛ اما لمبرت^{۱۴} در تعریفی جامع نگرش را یک روش نسبتاً ثابت در فکر، احساس، و رفتار نسبت به افراد، گروه‌ها، موضوع‌های اجتماعی و هرگونه حادثه‌ای در محیط فرد می‌داند (اتکینسون^{۱۵} و هیلگارده، ۲۰۰۰)، که از طریق تجربه سازمان می‌یابد و تأثیری هدایتی یا پویا بر پاسخ‌های فرد در برابر کلیه اشیاء یا موقعیت‌هایی دارد که به آن در ارتباط است (ارونسون، ۱۳۸۶). با عنایت‌به تئوری رفتار برنامه‌ریزی شده^{۱۶} آجزن^{۱۷} (۱۹۸۸) که نگرش را بر رفتار اثرگذار می‌داند و به اهمیت آن در پیش‌بینی رفتار، و در

مقدمه

فعالیت بدنی یکی از عوامل مهمی است که می‌تواند سبب حفظ سلامت افراد در مقابل بیماری‌ها شود. پژوهش‌ها نشان‌دهنده ارتباط معکوسی بین فعالیت بدنی با افزایش انواع بیماری‌ها، مانند بیماری‌های قلبی - عروقی در بزرگسالان، هستند تا حدی که عدم تحرک یا مشارکت پایین در فعالیت‌های بدنی، از جمله عوامل شناخته‌شده و خطرناک در افزایش بیماری‌های قلبی - عروقی به شمار می‌روند (اندرسون^۱، ۱۹۹۸). کم تحرکی یا عدم تحرک در فعالیت‌های بدنی، بیماری‌های دیگری نیز به همراه دارد که در این بین می‌توان به انسداد شرائین قلبی (برلین و کولدیتز^۲، ۱۹۹۰)، فشار خون بالا (سیلز و هاگرگ^۳، ۱۹۸۴)، افزایش قند خون (کوجالا، کاپریو، تایملا، و سالانا^۴، ۱۹۹۴)، چاقی (پافمیرگر، هایند، وینگ، و استینمتر^۵، ۱۹۸۴)، و از دیاد فعالیت غدد (چگلال، کریجر، و دانینگتون^۶، ۱۹۹۳)، افسردگی (کماکو، رایرتز، لازاروس، کاپلان، و کوهن^۷، ۱۹۹۱) و انسواع خاصی از سرطان‌ها (فرایش، ویشاک، ویتسکی، آلبرايت، آلبرايت، و اسکیف^۸، ۱۹۸۹) اشاره نمود. همچنین فعالیت بدنی از پوکی استخوان (گلنمارک، هدیرگ و جانسون^۹، ۱۹۹۴) در افراد جلوگیری می‌کند. از این رو به نظر می‌رسد که ورزش هم از نظر فیزیولوژیک و هم از نظر روان‌شناسی برای سلامت افراد مفید است، بهویژه اگر افراد در سنین

1. Anderson
2. Berlin & Colditz
3. Sallis & Patrick
4. Kujala, Kaprio, Taimela, & Sarna
5. Paffenbarger, Hyde, Wing, & Steinmetz
6. Choquette & Ferguson
7. Jaglal, Kreiger, & Darlington
8. Camacho, Roberts, Lazarus, Kaplan, & Cohen
9. Freisch, Wyshak, Witschi, Albright, Albright, & Schiff
10. Glenmark, Hedberg, & Jansson

11. Gilliam & MacConnie

12. Sallis & Patrick

13. Attitudes

14. Lambert

15. Atkinson

16. Theory of Planned Behavior

17. Ajzen

منظور سنجش نگرش افراد نسبت به فعالیت بدنی رسمی و غیر رسمی، پرسشنامه‌ای با عنوان نگرش به فعالیت بدنی را معرفی نمودند که دارای ۱۸ سؤال و نه مؤلفه (شامل سلامت^۱، جذابیت ظاهري^۲، لذتبخشی^۳، آرامش^۴، چالش^۵، اجتماعي^۶، رقابت^۷، رقابت^۸، احساس خوب داشتن^۹ و فعالیت در هوای آزاد^{۱۰}) است. در این ابزار منظور از سلامت، سلامت بدنی فرد است. جذابیت ظاهري، نشان دهنده جذابیت ظاهري و بدنی فرد است. لذتبخشی، بیانگر لذت بردن فرد از فعالیت بدنی است. آرامش، نشان دهنده آرامشی است که فرد با انجام فعالیت بدنی در جستجوی آن است. چالش، بیانگر درگیری و چالش برانگيزی فعالیت بدنی است. مؤلفه اجتماعي در اين آزمون، به معنای درگیر شدن فرد در اجتماع و فعالیت های اجتماعي است. رقابت، نشان دهنده تمايل به رقابت جوبي در فرد است. احساس خوب داشتن در اين آزمون، بیانگر داشتن احساس خوب با انجام فعالیت بدنی است. مؤلفه فعالیت در هوای آزاد (طبيعت) در اين آزمون، گوياي تمايل فرد برای فعالیت در هوای باز و طبيعت است (کوربين و همكاران، ۲۰۰۸). در واقع در اين ابزار، نگاه و نگرش افراد به فعالیت بدنی می تواند در مؤلفه های ذكر شده خلاصه شود.

ضرورت سنجش نگرش افراد به فعالیت بدنی، پژوهشگران را واداشت تا نگرش جوامع مختلفی را که به برخی از آنها اشاره شد، مطالعه کنند. يافته ها نشان داد که دختران در مقایسه با پسران، نگرش مثبت تری نسبت به تربیت بدنی دارند (شاروب شير، کارول و

صورت نیاز تلاش برای تغیير نگرش افراد نسبت به فعالیت بدنی به منظور افزایش گرایش افراد به سمت آن، ضرورت می یابد. در روان شناسی اجتماعي نیز، مؤلفه هایی برای نگرش ذکر شده است که عبارتند از: مؤلفه های عاطفي (احساسات و عواطف) که هیجان های منفی یا مثبت را شامل می شود، مؤلفه های رفتاري (تمایلات رفتاري) که به نحوه خاصی از کنش فرد اشاره دارد، و مؤلفه های شناختي (افکار و عقاید) که فکر و تفسیرهای خاص را دربرمی گيرد؛ به عبارتی بهتر، روان شناسان اجتماعي بر اين باورند که نگرش ها جزء هیجانی (عاطفي) یك نظام سه بخشی را تشکيل می دهند که دو جزء دیگر آن، باورها (جزء شناختي)، و عمل ها (جزء رفتاري) هستند که هر سه بخش نیز، با هم ارتباط دارند؛ به طور مثال از طريق سنجش نگرش، گاهی می توان رفتار افراد را پيش بینی کرد. به عبارت دیگر، آن ها معتقدند گاهی بين نگرش و رفتار ارتباط متقابل وجود دارد؛ درنتیجه، می توان به نگرش نیز، به گونه ای نگریست که بر اعمال و رفتار فرد اثرگذار است (اتکینسون و هیلگارد، ۲۰۰۰).

کنیون^۱ برای اولین بار اقدام به ساختن ابزاری برای سنجش نگرش نسبت به تربیت بدنی و ورزش نمود که این ابزار به عنوان مقیاس نگرش به فعالیت بدنی^۲ معرفی شده است (کنیون، ۱۹۶۸). ضرورت مطالعه نگرش نوجوانان نسبت به تربیت بدنی و ورزش نیز سبب گردید تا ابزار تجدید نظر شده ای از ابزار کنیون توسط سایمون و اسمول^۳ در سال ۱۹۷۴ تحت عنوان عنوان مقیاس نگرش به فعالیت بدنی نوجوانان^۴ ساخته شود (سایمون و اسمول، ۱۹۷۴). کوربين، جورجی، کوربين، و ولک^۵ نیز در سال ۲۰۰۸، به منظور

-
- 6. Health
 - 7. Appearance
 - 8. Enjoyment
 - 9. Relaxation
 - 10. Challenge
 - 11. Social
 - 12. Competition
 - 13. Feeling good
 - 14. Outdoor

-
- 1. Kenyon
 - 2. Attitude Toward Physical Activity (ATPC)
 - 3. Simon & Smoll
 - 4. Children Attitude Toward Physical Education
 - 5. Corbin, Gregory, Corbin & Welk

معناداری نشان داد (نزاکت‌الحسینی، ۱۳۸۱). کسب نشاط و شادابی از مهم‌ترین علل و انگیزه‌های مردم شهر مشهد برای شرکت‌کردن در فعالیت حرکتی و ورزشی بوده است (عطارزاده و سهرابی، ۱۳۸۶).

نگرش کلی دانشجویان دختر به فعالیت بدنی بهتر از دانشجویان پسر است. مقایسه مؤلفه‌های نگرشی نیز نشان داد که بین مؤلفه‌های سلامت و احساس خوب‌داشتن، در بین دو جنس، تفاوت معناداری وجود دارد؛ بهنحوی که دختران دارای نگرش بهتری در این دو مؤلفه بودند (ملک‌شاهی و محمدی، ۲۰۱۲).

باتوجه به پژوهش‌های ذکر شده، و نیز بانگاهی به تئوری رفتار برنامه‌ریزی شده که نگرش را بر رفتار اثرگذار می‌داند و به اهمیت آن در پیش‌بینی رفتار آدمی اشاره دارد (آجن، ۱۹۸۸، و ازانجایی که انسان دارای نگرش‌ها و توانایی‌های متفاوتی است که وی را مستعد فعالیت‌ها و اجرایی‌گوناگون می‌سازد و با عنایت به این که انجام فعالیت بدنی یکی از عوامل مهمی است که می‌تواند سبب حفظ سلامت افراد در مقابل بیماری‌ها شود (اندرسون، ۱۹۹۸) و با درنظرگرفتن این که پژوهش‌های پیشین نشان‌دهنده ارتباط معکوسی بین فعالیت بدنی با افزایش انواع بیماری‌ها هستند، هدف از پژوهش حاضر آن است که باستفاده از پرسش‌نامه نسبتاً جدید کوریین، نگرش دانشجویان را به فعالیت بدنی در برخی مؤلفه‌هایی که تاکنون چندان مورد توجه قرار نگرفته، مطالعه کند و از نتایج آن جهت پیش‌بینی رفتار افراد بهره برد و همچنین بتواند با توجه به یافته‌ها، پیشنهاداتی برای سازمان‌ها و مسئولان مربوطه، و همچنین روان‌شناسان اجتماعی و جامعه‌شناسان ارائه نماید تا جهت تعییر نگرش افراد به نگرش مطلوب و مفید جامعه و شکل‌گیری نگرش مثبت اقدام نمایند.

پژوهش حاضر در راستای پژوهش پیشین (ملک‌شاهی و محمدی، ۲۰۱۲) انجام شد که علاوه بر بررسی نگرش دانشجویان به فعالیت بدنی، به بررسی و

یم^۱، (۱۹۹۷)، جنسیت اثر معناداری بر نگرش دارد و پسران در مقایسه با دختران، دارای نگرش پائین‌تری می‌باشند (هیکس، ویگینس، کریس و مودود، ۲۰۰۱). دانش‌آموزان پسر نسبت به دختر دارای نگرش بهتری بودند و اوقات فراغت بیشتری را صرف فعالیت‌های حرکتی و ورزشی می‌کردند (چونگ و فیلیپس، ۲۰۰۲). از سوی دیگر دانش‌آموزان دختر نگرش مثبتی به فعالیت بدنی دارند (استلزر، ارنست، فنستر، و لانگفورد، ۲۰۰۴). احمدی (۱۳۸۰) نیز دریافت هر دو جنس دختر و پسر، به تأثیر بسیاری فعالیت بدنی و ورزش بر سلامت روانی معتقد بودند و بین نگرش دو جنس، در مورد نقش ورزش در ابعاد مختلف، تفاوت معناداری وجود ندارد. در بُعد فرصت برای دوستی و تقویت روحیه مشارکت، ۸۵ درصد از دانش‌آموزان، و در بُعد تقویت و برخورداری از سلامت بهتر و آمادگی جسمانی بالا، ۹۴ درصد از دانش‌آموزان نظر مثبتی داشتند. در بُعد حفظ فرد در برابر تهاجمات فرهنگی و تقویت اعتقادات دینی و مذهبی، به ترتیب ۳۳، ۸، ۴۴ درصد به تحقق آن‌ها معتقد بودند (موسوی، ۱۳۸۰). اولویت‌بندی برای شرکت در فعالیت‌های ورزشی به ترتیب شامل کسب نشاط و شادابی، تقویت جسم و روان، کسب اعتمادی‌نفس، و داشتن اخلاق و رفتار نیکو بوده است (مظفری، ۱۳۸۱). مظفری و صفائیا در پژوهشی دیگر دریافتند کسب نشاط، حفظ تندرسی، احساس قدرت، و تناسب اندام از مهم‌ترین انگیزه‌های شرکت‌کردن در فعالیت‌های حرکتی و ورزشی بوده است (مظفری و صفائیا، ۱۳۸۱). همچنین، نگرش دانش‌آموزان نسبت به تربیت بدنی در خرده مقیاس‌های رشد اجتماعی، احساسی، رشد اخلاقی، و فرهنگی تفاوت

-
1. Shropshire, Carroll, & Yim
 2. Hicks, Wiggins, Crist, & Moode
 3. Chung & Philips
 4. Stelzer, Ernest, Fenster, & Langford

پژوهشگران رفتارحرکتی و روانشناسان ورزشی مورد تأیید قرار گرفت. ملک‌شاهی (۱۳۸۸) پایانی این آزمون را با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ، 0.76 گزارش نمود در سال 2012 نیز، با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ، همسانی درونی این آزمون برای دختران 0.754 ، برای پسران 0.766 ، و در کل به مقدار 0.759 به دست آمده است (ملک‌شاهی و محمدی، 2012). در پژوهش حاضر نیز، با استفاده از آلفای کرونباخ، همسانی درونی این آزمون 0.726 بود که از نظر آماری قابل توجیه است.

پس از انتخاب تصادفی آزمودنی‌ها، اطلاعات لازم در خصوص اهداف و روش اجرای پژوهش به آنان داده شد، سپس از طریق پرسش‌نامه نگرش به فعالیت بدنی، نگرش آنها اندازه‌گیری شد. برای توصیف اطلاعات از آمار توصیفی، و برای تجزیه و تحلیل آماری از تحلیل واریانس چندراهمه (مانوا) استفاده شد و سطح معناداری در تمام موارد به میزان 0.05 در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

نتایج توصیف درصدی نوع نگرش دانشجویان به فعالیت بدنی نشان داد که بیشتر دانشجویان دارای نگرش بسیارخوب، و خوبی به فعالیت بدنی می‌باشند، دختران نیز نسبت به پسران دارای نگرش بسیارخوب و خوب بالاتری نسبت به فعالیت بدنی می‌باشند. نتایج در جدول 1 آورده شده است.

مطالعه نوع نگرش نسبت به فعالیت بدنی در میان رشته‌های مختلف ورزشی در کلاس‌های تربیت بدنی عمومی نیز می‌پردازد؛ این هدف پژوهش، با توجه به اجباری بودن درس تربیت بدنی و گاهی ناگزیر بودن دانشجویان در انتخاب رشته ورزشی مورد فعالیت دبیل شده است.

روش پژوهش

روش پژوهش حاضر از نوع زمینه‌یابی (توصیفی- اکتسابی) است. جامعه آماری را 305 دانشجوی 225 دختر، 80 پسر) دانشگاه شهید بهشتی تشکیل داد که واحد تربیت بدنی عمومی دو را که تنها در رشته‌های ورزشی والیبال و تنیس روی میز ارائه شده بود، اخذ نموده بودند. انتخاب آزمودنی‌ها، از میان دانشجویان داوطلب، به روش تصادفی در دسترس انجام شد. نمونه پژوهش شامل 156 نفر (۹۵ دختر با میانگین سنی $21/97$ سال، و 61 پسر با میانگین سنی $24/38$ سال) با میانگین سنی $23/17$ سال بود.

در پژوهش حاضر، از پرسشنامه نگرش به فعالیت بدنی استفاده شده است. این مقایس، توسط کوربین و همکاران (2008)، برای ارزیابی نگرش افراد نسبت به فعالیت بدنی، و تعیین دلایل شرکت افراد در فعالیت‌های بدنی منظم ساخته شد که دارای 18 سؤال در قالب نُه مؤلفه است. روابط صوری این پرسشنامه، توسط تعدادی از

جدول 1 . توصیف درصد نگرش دانشجویان به فعالیت بدنی بر اساس جنسیت

کل	پسران				دختران		بسیارخوب
	درصد	فرانوی	درصد	فرانوی	درصد	فرانوی	
$72/2$	114	$66/7$	42	$75/8$	72		بسیارخوب
$10/1$	16	$12/7$	8	$8/4$	8		خوب
$8/9$	14	$6/3$	4	$10/5$	10		بی‌نظر
$8/9$	14	$14/3$	9	$5/3$	5		ضعیف
.		خیلی ضعیف
100	158	100	63	100	95		جمع کل

همان‌طورکه در جدول 1 مشاهده می‌شود در مجموع خوب و خوبی به فعالیت بدنی هستند و مابقی بی‌نظر بوده، و یا نگرش ضعیفی به فعالیت بدنی دارند. به- $82/3$ درصد از کل دانشجویان دارای نگرش بسیار

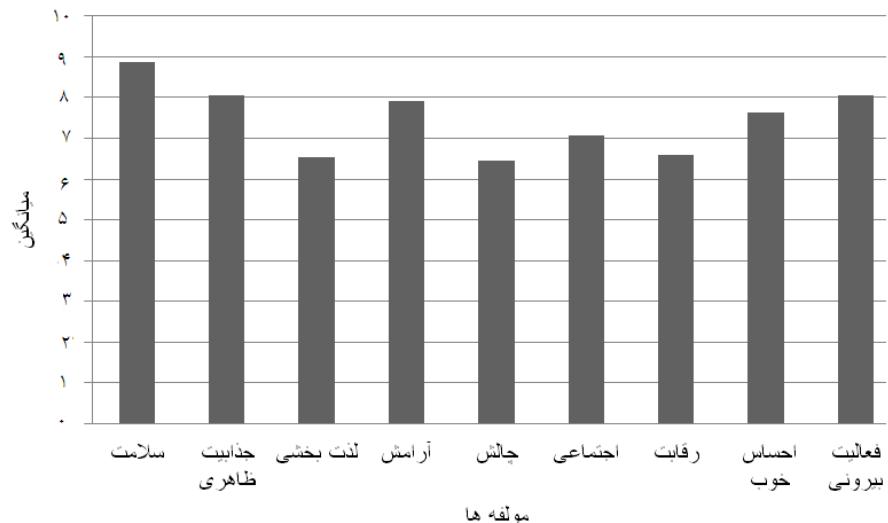
عبارت دیگر، ۸۴/۲ درصد از دختران، و ۷۹/۴ درصد از پسران مورد مطالعه دارای نگرش بسیار خوب و خوبی به فعالیت بدنی بودند. توصیف نگرش به فعالیت

بدنی، و مؤلفه‌های نگرشی دانشجویان به فعالیت بدنی در جدول ۲ آورده شده است.

جدول ۲. توصیف آماری نگرش به فعالیت بدنی و مؤلفه‌های آن

فعالیت بیرونی	احساس خوب داشتن	احساس خوب	رقابت	اجتماعی	چالش	آرامش	لذت بخشی	جهایز ظاهری	سلامت	نگرش (کلی)
۸/۰۵	۷/۶۳	۶/۵۹	۷/۰۶	۶/۴۴	۷/۹۲	۶/۵۳	۸/۰۶	۸/۸۸	۶۷/۲۱	میانگین
±	±	±	±	±	±	±	±	±	±	
۱/۴۲	۱/۵۴	۱/۷۳	۱/۶۳	۱/۵۷	۱/۶۰	۱/۶۱	۱/۶۷	۱/۲۶	۸/۲۸	انحراف استاندارد

طبق جدول ۲، میانگین مؤلفه‌های نگرشی دانشجویان به فعالیت بدنی بدین‌گونه رتبه‌بندی شده است: ۱. سلامت، ۲. جذابیت ظاهری، ۳. فعالیت بیرونی، ۴. آرامش، ۵. احساس خوب داشتن، ۶. اجتماعی، ۷. رقابت، ۸. لذت‌بخشی، ۹. چالش. شکل ۱، نمودار میانگین مؤلفه‌های نگرش به فعالیت بدنی را نشان می‌دهد.

شکل ۱. میانگین مؤلفه‌های نگرش به فعالیت بدنی دانشجویان

همان‌طور که شکل ۱ نشان می‌دهد مؤلفه سلامت در توصیف نگرش به فعالیت بدنی و مؤلفه‌های نگرشی دانشجویان دارای بیشترین میانگین، و مؤلفه چالش دارای کمترین میانگین است.

جدول ۳. توصیف آماری نگرش به فعالیت بدنی و مؤلفه‌های آن در دانشجویان به تفکیک جنسیت

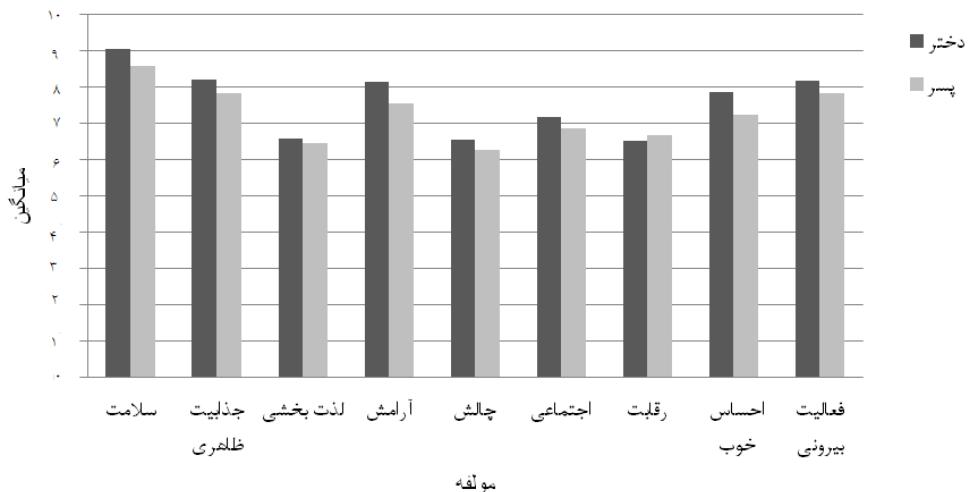
فعالیت بیرونی	احساس خوب داشتن	احساس رقبت	اجتماعی	چالش	آرامش	لذت بخشی	لذت ظاهری	جذابیت سلامت	نگرش (کل)	میانگین	انحراف استاندارد
۸/۱۸	۷/۸۸	۶/۵۲	۷/۱۸	۶/۵۵	۸/۱۵	۶/۵۸	۸/۲۱	۹/۰۷	۶۸/۳۷	۷	۲
±	±	±	±	±	±	±	±	±	±	±	±
۱/۴۸	۱/۳۵	۱/۷۵	۱/۶۶	۱/۴۷	۱/۴۸	۱/۴۹	۱/۶۳	۰/۹۴۸	۷/۵۸		
۷/۸۵	۷/۲۵	۶/۶۹	۶/۸۸	۶/۲۶	۷/۵۷	۶/۴۶	۷/۸۵	۸/۶۰	۶۵/۶۴	۷	۲
±	±	±	±	±	±	±	±	±	±	±	±
۱/۳۱	۱/۷۳	۱/۷۰	۱/۵۷	۱/۷۱	۱/۷۱	۱/۸۰	۱/۷۳	۱/۵۹	۹/۰۱	۷	۲
										انحراف استاندارد	

خوب داشتن، ۵. اجتماعی، ۶. رقبت، ۷. لذت بخشی، ۸. چالش.

شکل ۲ درک بهتری از ترتیب مؤلفه‌های نگرش را نشان می‌دهد. شکل ۲ نشان می‌دهد در تمامی مؤلفه‌ها به جز رقبت، دختران از میانگین‌های بالاتری نسبت به پسران برخوردارند.

توصیف نگرش به فعالیت بدنی و مؤلفه‌های نگرشی دانشجویان دختر، بر اساس رشته ورزشی، در جدول ۴ آمده است.

توصیف داده‌های جدول ۳ نشان می‌دهد که میانگین نگرش کلی به فعالیت بدنی در دختران بیشتر از پسران است؛ ترتیب مؤلفه‌های نگرش به فعالیت بدنی دختران نیز بدین نحو بود: ۱. سلامت، ۲. جذابیت ظاهری، ۳. فعالیت بیرونی، ۴. آرامش، ۵. احساس خوب داشتن، ۶. اجتماعی، ۷. لذت بخشی، ۸. رقبت، ۹. چالش. ترتیب مؤلفه‌های نگرش به فعالیت بدنی پسران نیز بدین نحو بود: ۱. سلامت، ۲. جذابیت ظاهری و فعالیت بیرونی، ۳. آرامش، ۴. احساس

شکل ۲. مؤلفه‌های نگرش به فعالیت بدنی دانشجویان به تفکیک جنسیت

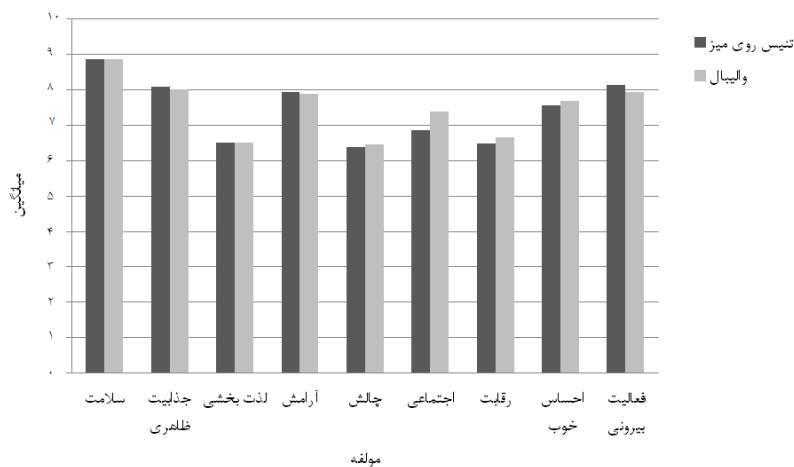
جدول ۴. توصیف آماری نگرش به فعالیت بدنی و مؤلفه‌های آن در دانشجویان به تفکیک رشته ورزشی

فعالیت بیرونی	احساس خوب داشتن	رقبت	اجتماعی	چالش	آرامش	لذت بخشی	جذابیت ظاهری	سلامت	نگرش (کلی)	رشته ورزشی
۸/۱۳	۷/۵۷	۶/۴۸	۶/۸۵	۶/۳۹	۷/۹۳	۶/۵۱	۸/۰۸	۸/۸۷	۶۶/۸۵	میانگین
± ۱/۴۰	± ۱/۵۲۰	± ۱/۷۴	± ۱/۶۷	± ۱/۵۴	± ۱/۴۲	± ۱/۶۰	± ۱/۶۵	± ۱/۲۰	± ۷/۶۵	انحراف استاندارد
۷/۹۵	۷/۶۹	۶/۶۷	۷/۳۸	۶/۴۵	۷/۹۰	۶/۵۰	۸/۰۱	۸/۸۷	۶۷/۴۵	میانگین
± ۱/۴۷	± ۱/۵۷	± ۱/۶۷	± ۱/۵۵	± ۱/۵۹	± ۱/۸۴	± ۱/۶۰	± ۱/۷۳	± ۱/۳۶	± ۹/۰۴	انحراف استاندارد

به فعالیت بدنی در رشته والیبال نیز بدین ترتیب بودند:

۱. سلامت، ۲. جذابیت ظاهری، ۳. فعالیت بیرونی، ۴. آرامش، ۵. احساس خوب داشتن، ۶. اجتماعی، ۷. رقبت، ۸. لذت بخشی، ۹. چالش. شکل ۳، درک بهتری از ترتیب مؤلفه‌های نگرش به فعالیت بدنی را نشان می‌دهد.

توصیف داده‌های جدول ۴ نشان می‌دهد که میانگین نگرش کلی به فعالیت بدنی در رشته والیبال بیشتر از تنیس روی میز است؛ ترتیب مؤلفه‌های نگرش به فعالیت بدنی در رشته تنیس روی میز بدین گونه بود: ۱. سلامت، ۲. فعالیت بیرونی، ۳. جذابیت ظاهری، ۴. آرامش، ۵. احساس خوب داشتن، ۶. اجتماعی، ۷. لذت بخشی، ۸. رقبت، ۹. چالش. مؤلفه‌های نگرش

شکل ۳. مؤلفه‌های نگرش به فعالیت بدنی دانشجویان به تفکیک رشته ورزشی

میانگین‌ها با عدد شش مقایسه می‌شوند که بر اساس نمره گذاری پرسشنامه، افرادی با کسب نمره یک تا دو در هر مؤلفه دارای نگرش بسیار ضعیف، نمره سه تا چهار دارای نگرش ضعیف، نمره پنج تا شش نگرش بی‌نظر، هفت تا هشت نگرش خوب، و نه تا ۱۰ دارای نگرش بسیار خوب می‌باشند (کورین و همکاران، ۲۰۰۸). از این‌رو عدد شش، برای مقایسه میانگین در نظر گرفته شد.

باتوجه به شکل ۳، تقریباً در تمامی مؤلفه‌ها به جز سلامت و فعالیت بیرونی، رشتۀ والیبال از میانگین‌های بالاتری نسبت به تیس روی میز برخوردار است. برای استناد بهتر و منطقی به نتایج توصیف داده‌ها، از آمار استنباطی استفاده شده است.

نتایج آزمون تی تکنمونه‌ای و مقایسه میانگین به دست‌آمده با عدد شش، در سطح معناداری $P < 0.05$ ، در جدول ۶ ارائه شده است. بدین‌منظور

جدول ۶. نتایج تی تکنمونه‌ای مؤلفه‌های نگرش به فعالیت بدنی

متغیر	میانگین	انحراف استاندارد	تفاوت میانگین	درجه آزادی	تی	معناداری دو دامنه
سلامت	۸/۸۷۱	۱/۲۶۳	۲/۸۷۱	۱۵۵	* ۲۸/۳۸۹	.۰/۰۱
جنایت ظاهری	۸/۰۵۷	۱/۶۷۸	۲/۰۵۷	۱۵۵	* ۱۵/۳۱۵	.۰/۰۱
لذت	۶/۵۰۶	۱/۶۰۰	۰/۵۰۶	۱۵۵	* ۳/۹۵۲	.۰/۰۱
آرامش	۷/۹۲۳	۱/۵۹۶	۱/۹۳۳	۱۵۵	* ۱۵/۰۴۵	.۰/۰۱
چالش	۶/۴۱۶	۱/۵۶۱	۰/۴۱۶	۱۵۵	* ۳/۳۳۳	.۰/۰۱
اجتماعی	۷/۰۶۴	۱/۶۴۰	۱/۰۶۴	۱۵۵	* ۸/۰۹۹	.۰/۰۱
رقابت	۶/۵۶۴	۱/۷۱۵	۰/۵۶۴	۱۵۵	* ۴/۱۰۶	.۰/۰۱
احساس خوب	۷/۶۲۱	۱/۵۳۸	۱/۶۲۱	۱۵۵	* ۱۳/۱۷۰	.۰/۰۱
فعالیت بیرونی	۸/۰۶۴	۱/۴۳۰	۰/۰۶۴	۱۵۵	* ۱۸/۰۱۷	.۰/۰۱

* معناداری در سطح $P < 0.05$

معناداری دارند ($P < 0.05$). مقایسه میانگین‌ها نشان داد که دانشجویان دختر دارای میانگین بیشتری در نگرش کلی، و همچنین در این سه مؤلفه می‌باشند. در دیگر مؤلفه‌های نگرشی تفاوت معناداری بین دو جنس مشاهده نشد. همچنین طبق جدول ۷، اثر اصلی رشتۀ ورزشی تنها بر مؤلفه اجتماعی معنادار بود ($P = 0.038$). در دیگر مؤلفه‌های نگرشی، و همچنین در نگرش کلی افراد به فعالیت بدنی، تفاوت معناداری بین رشتۀ‌های ورزشی مشاهده نشد. اثر تعامل دو متغیر اصلی (جنسیت و رشتۀ ورزشی) بر نگرش به فعالیت بدنی و مؤلفه‌های آن معنادار نبود.

جدول بالا نشان می‌دهد که آزمون تی تکنمونه‌ای در سطح ($P = 0.001$) معنادار است. میانگین همه مؤلفه‌های نگرش، بالاتر از عدد شش است. لذا باتوجه به تفاوت میانگین‌های به دست‌آمده، می‌توان دریافت که تمامی مؤلفه‌های نگرش به فعالیت بدنی به طور معناداری بالاتر از حد متوسط هستند.

نتایج آزمون تحلیل واریانس چندراهه در جدول ۷ ارائه شده است. براساس نتایج ارائه شده در این جدول اثر اصلی جنسیت بر نگرش افراد به فعالیت بدنی معنادار است ($P = 0.027$ ، و دانشجویان دختر و پسر در مؤلفه‌های سلامت ($P = 0.010$ ، آرامش ($P = 0.024$)، و احساس خوب ($P = 0.041$) تفاوت

جدول ۷. نتایج تحلیل واریانس چندراهه نگرش به فعالیت بدنه در دانشجویان

منابع	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F ارزش	معناداری (دو دامنه)
جنسیت	۱۰/۷۲۲	۱	۱/۰/۷۲۲	*۶/۸۹۳	.۰/۰۱۰
	۷/۵۹۵	۱	۷/۵۹۵	۲/۸۲۵	.۰/۰۹۵
	۱/۹۰۷	۱	۱/۹۰۷	۰/۷۳۴	.۰/۳۹۳
	۱۳/۰۵۱	۱	۱۳/۰۵۱	*۵/۲۱۵	.۰/۰۲۴
	۳/۹۶۷	۱	۳/۹۶۷	۱/۶۱۷	.۰/۲۰۵
	۰/۱۷۵	۱	۰/۱۷۵	۰/۰۶۶	.۰/۷۸۷
	۰/۵۳۸	۱	۰/۵۳۸	۰/۱۸۰	.۰/۶۷۲
	۹/۶۷۱	۱	۹/۶۷۱	*۴/۲۴۷	.۰/۰۴۱
	۵/۱۴۹	۱	۵/۱۴۹	۲/۵۲۰	.۰/۱۱۵
	۳۳۹/۲۶۱	۱	۳۳۹/۲۶۱	*۴/۹۸۲	.۰/۰۷۷
رشته ورزشی	۰/۹۸۶	۱	۰/۹۸۶	۰/۵۳۴	.۰/۴۷۷
	۱/۹۶۰	۱	۱/۹۶۰	۰/۶۹۶	.۰/۴۰۶
	۰/۲۳۸	۱	۰/۲۳۸	۰/۰۹۱	.۰/۷۶۳
	۱/۱۹۵	۱	۱/۱۹۵	۰/۴۷۷	.۰/۴۹۱
	۰/۰۱۷	۱	۰/۰۱۷	۰/۰۰۷	.۰/۹۳۴
	۱۱/۵۲۰	۱	۱۱/۵۲۰	*۴/۳۶۳	.۰/۰۳۸
	۱/۱۸۹	۱	۱/۱۸۹	۰/۴۳۱	.۰/۵۱۲
	۰/۱۶۹	۱	۰/۱۶۹	۰/۷۸۶	.۰/۷۸۶
	۲/۸۰۶	۱	۲/۸۰۶	۱/۱۷۳	.۰/۲۲۴
	۰/۷۰۳	۱	۰/۷۰۳	۰/۰۱۱	.۰/۹۱۸
جنسیت * رشته ورزشی	۰/۰۲۵	۱	۰/۰۲۵	۰/۰۲۷	.۰/۶۰۲
	۱/۱۲۰	۱	۱/۱۲۰	۰/۰۰۴	.۰/۴۹۹
	۰/۱۰۴	۱	۰/۱۰۴	۰/۰۴۰	.۰/۸۴۱
	۰/۰۰۴	۱	۰/۰۰۴	۰/۰۰۲	.۰/۹۶۹
	۰/۰۲۴	۱	۰/۰۲۴	۰/۰۱۰	.۰/۹۲۲
	۳/۸۹۴	۱	۳/۸۹۴	۱/۴۷۵	.۰/۲۲۶
	۰/۰۰۶	۱	۰/۰۰۶	۰/۰۳۵	.۰/۸۵۱
	۳/۷۶۳	۱	۳/۷۶۳	۰/۰۵۳	.۰/۱۲۱
	۰/۰۸۹	۱	۰/۰۸۹	۰/۰۴۴	.۰/۸۳۵
	۱/۴۷۷	۱	۱/۴۷۷	۰/۰۲۲	.۰/۸۸۱
خطا	۲۳۶/۴۴۵	۱۵۲	۱/۰/۵۵	۱/۰/۵۵	۱/۰/۵۵
	۴۲۸/۲۹۳	۱۵۲	۲/۸/۱۸۱	۱۵۲	۲/۸/۱۸۱
	۳۴۵/۰۵۴	۱۵۲	۲/۵/۹۹	۱۵۲	۲/۵/۹۹
	۳۸۰/۳۶۵	۱۵۲	۲/۵/۰۲	۱۵۲	۲/۵/۰۲
	۳۷۳/۰۰۸	۱۵۲	۲/۴/۵۴	۱۵۲	۲/۴/۵۴
	۴۰۱/۳۴۳	۱۵۲	۲/۶/۴۰	۱۵۲	۲/۶/۴۰
	۴۵۴/۱۱۸	۱۵۲	۲/۹/۸۸	۱۵۲	۲/۹/۸۸
	۳۳۶/۱۰۵	۱۵۲	۲/۲/۷۷	۱۵۲	۲/۲/۷۷
	۳۱۰/۶۴۴	۱۵۲	۲/۰/۴۴	۱۵۲	۲/۰/۴۴
	۱۰۰۴۵/۶۷۷	۱۵۲	۶۶/۰/۹۰	۱۵۲	۶۶/۰/۹۰
کل	۱۲۵۶	۱۵۶	۱/۰/۵۶	۱۵۶	۱/۰/۵۶
	۱۰۶۵۶	۱۵۶	۱۰۰۱	۱۵۶	۱۰۰۱
	۱۰۱۸۸	۱۵۶	۶۸۰۱	۱۵۶	۶۸۰۱
	۸۲۰۲	۱۵۶	۸۲۰۲	۱۵۶	۸۲۰۲
	۷۱۷۸	۱۵۶	۷۱۷۸	۱۵۶	۷۱۷۸
	۹۴۲۹	۱۵۶	۹۴۲۹	۱۵۶	۹۴۲۹
	۱۰۴۶۲	۱۵۶	۱۰۴۶۲	۱۵۶	۱۰۴۶۲
	۷۱۲۶۱۴	۱۵۶	۷۱۲۶۱۴	۱۵۶	۷۱۲۶۱۴

* معناداری در سطح $P < 0.05$

مظفری و صفانیا (۱۳۸۱)، مظفری (۱۳۸۱)، نژاکت-الحسینی (۱۳۸۱)، عطارزاده و سهرابی (۱۳۸۶) و ملکشاهی و محمدی (۲۰۱۲) همچومن است. مظفری و صفانیا (۱۳۸۱) دریافتند کسب نشاط، حفظ تندرستی، احساس قدرت و تناسب‌اندام، از مهم‌ترین انگیزه‌های شرکت‌کردن در فعالیت‌های حرکتی و ورزشی بوده است. به نظر می‌رسد می‌توان مؤلفه کسب نشاط و شادابی را نزدیک به مؤلفه لذت‌بخشی یا احساس خوب‌داشتن دانست؛ همچنین می‌توان مؤلفه‌های تندرستی و احساس قدرت را نزدیک به جذابیت‌ظاهری مقیاس کوربین که در پژوهش کنونی مورداستفاده قرار گرفت، به شمار آورد. مظفری (۱۳۸۱) نشان داد که اولویت ترتیب برای شرکت در فعالیت‌های ورزشی، کسب نشاط و شادابی، تقویت جسم و روان، کسب اعتمادبه نفس، و داشتن اخلاق و رفاه نیکو بوده است. به نظر می‌رسد می‌توان کسب نشاط و شادابی را نزدیک به مؤلفه لذت‌بخشی یا احساس خوب‌داشتن، و همچنین تقویت جسم و روان را نزدیک به مؤلفه‌های سلامت کوربین دانست. نژاکت‌الحسینی (۱۳۸۱) دریافت که در بررسی مقایسه ب نگرش دانش‌آموزان نسبت به تربیت بدنی در خرده مقیاس‌های رشد اجتماعی، احساسی، رشد اخلاقی، و فرهنگی تفاوت معناداری مشاهده شده است. عطارزاده و سهرابی (۱۳۸۶) نشان دادند که کسب نشاط و شادابی از مهم‌ترین علل و انگیزه‌های شرکت در این فعالیت‌ها بوده است. به نظر می‌رسد می‌توان کسب نشاط و شادابی را نزدیک به مؤلفه لذت‌بخشی یا احساس خوب‌داشتن در مقیاس کوربین دانست. ملکشاهی و محمدی (۲۰۱۲) در مقایسه نگرش به فعالیت ورزشی در میان دانشجویان دختر و پسر با استفاده از مقیاس کوربین دریافتند که نگرش کلی دانشجویان دختر به فعالیت بدنی بهتر از دانشجویان پسر است و بین مؤلفه‌های سلامت و احساس خوب-

بحث و نتیجه‌گیری

توصیف داده‌های نگرش به فعالیت بدنی دانشجویان دختر و پسر نشان داد که در مجموع ۸۴/۲ درصد از دختران، و ۷۹/۴ درصد از پسران دارای نگرش بسیارخوب و خوبی به فعالیت بدنی هستند که نشان‌دهنده نگرش مثبت‌تر دختران است. بنابراین با انتکاء به نظریه رفتار برنامه‌ریزی شده آزن، می‌توان انتظار داشت که درصد بیشتری از دانشجویان، و بهویژه دانشجویان دختر، به فعالیت بدنی تمایل دارند و از منافع آن سود خواهند برد.

یافتهٔ پژوهش حاضر در مقایسه مؤلفه‌های نگرش به فعالیت بدنی با میانگین نشان داد که همهٔ مؤلفه‌ها بالاتر از میانگین هستند؛ به‌این‌معنا که موقعیت نگرشی افراد به فعالیت بدنی بالاتر از میانگین، و در سطح خوب و بسیارخوب بود. همچنین یافتهٔ دیگر این پژوهش مبنی بر وجود تفاوت بین دو جنس در نگرش، با نتایج شاروپ‌شیر و همکاران (۱۹۹۷)، و هیکس و همکاران (۲۰۰۱) همچومن دریافتند که شیر و همکاران، و هیکس و همکاران دریافتند که پسران دارای نگرش پایین‌تری به فعالیت بدنی می‌باشند. همچنین با یافته‌های چونگ و فیلیپس (۲۰۰۲) که نشان دادند دانش‌آموزان پسر نسبت به دختر دارای نگرش بهتری بودند، ناهمچومن است.

از دیگر نتایج پژوهش کنونی، وجود تفاوت بین مؤلفه‌های سلامت، آرامش و احساس خوب‌داشتن در بین دو جنس بود؛ بهنحوی که دختران دارای نگرش بهتری در این دو مؤلفه بودند. این یافته، با نتایج پژوهش احمدی (۱۳۸۰) ناهمچومن است؛ زیرا وی نشان داد بین نگرش دو جنس، در مورد نقش ورزش در ابعاد مختلف سلامت جسمانی، روانی، عاطفی، اجتماعی و غیره تفاوت معناداری وجود ندارد. یافته‌های دیگر این پژوهش مبنی بر وجود تفاوت بین مؤلفه‌های نگرش به فعالیت بدنی، با نتایج پژوهش

نهایت ممکن است این نگرش را در آنها تقویت کند که فعالیت بدنی سلامت، آرامش، و احساس خوب‌داشتن را برایشان به ارمغان می‌آورد.

همچنین پژوهش حاضر نشان داد که تفاوت معناداری در مؤلفه اجتماعی بین دانشجویان رشته‌های ورزشی والیال و تیمی روی میز وجود دارد. مقایسه میانگین‌ها حاکی از بالابودن آن برای دانشجویان والیال بود. بدنبال این تیمی بر اساس این یافته می‌توان دریافت که نگرش افراد به فعالیت بدنی بر انتخاب رشته مورد فعالیت در کلاس تربیت بدنی دو مؤثر بوده و افادی که تمایل بیشتری به فعالیت گروهی داشته‌اند و به فعالیت بدنی به عنوان امری گروهی می‌نگریستند، به رشتۀ والیال گرایش یافته‌اند. در تعریف اجتماعی بودن، این گونه ذکر شد که مؤلفه اجتماعی به معنای درگیرشدن فرد در اجتماع و فعالیت‌های اجتماعی است (کوربین، ۲۰۰۸). از این‌رو دانشجویانی که دارای چنین نگرشی بودند به حضور در چنین فعالیتی به عنوان رشتۀ ورزشی هدف در درس تربیت بدنی دو روی آورده‌اند. همچنین در تفسیر این تفاوت معنادار بین دو رشتۀ ورزشی، می‌توان به تفاوت احتمالی موجود در ویژگی‌های فردی آنها نیز اشاره نمود. در پژوهش حاضر نیز، افرادی که رشتۀ ورزشی والیال را انتخاب نمودند در مقایسه با رشتۀ تیمی روی میز، دارای نگرش اجتماعی بالاتری نسبت به فعالیت بدنی بودند؛ بنابراین بدنبال این دلیل رشتۀ والیال را خود انتخاب کرده‌اند.

یافته‌های پژوهش کنونی تا حدی قابل مقایسه با نتایج مطالعات پیشین است؛ زیرا در این پژوهش از ارزیاری استفاده شد که به دلیل متفاوت و جدید بودن آن، مؤلفه‌های متفاوتی مورد بررسی قرار گرفتند که تاکنون اطلاعات کمی از آنها در نگرش افراد در دست است. اما به طور کلی مطالعات محدودی نگرش دانشجویان به فعالیت بدنی را در بین دو جنس (دختر

داشتن در بین دو جنس، تفاوت معناداری وجود دارد؛ بهطوری که دختران دارای نگرش بهتری در این دو مؤلفه بودند. چنین یافته‌ای مبنی بر وجود تفاوت معنادار در مؤلفه آرامش در پژوهش حاضر را می‌توان به تأثیر عوامل اثرگذار بر نگرش در فاصله زمانی جمع‌آوری داده‌های پژوهش قبلی در سال ۱۳۸۷ و جمع‌آوری داده‌های پژوهش کنونی در سال ۱۳۹۲ دانست. این فاصله زمانی، می‌تواند با تغییراتی در عوامل اثرگذار بر نگرش افراد به فعالیت بدنی به خصوص در نقش آن بر آرامبخشی و آرامش همراه باشد. عوامل گوناگونی مانند کامروایی نیازها، اطلاعات، همیستگی فرد و گروه، ویژگی‌های شخصیت، ارزش‌های تربیتی خانواده، فرهنگ، و دین، در شکل‌گرفتن نگرش‌ها و تغییر آن‌ها امری قراردادی است؛ به عبارتی، زمانی که نگرش‌ها شروع به شکل‌گیری می‌کنند بدین معنا نیز هست که در حال تغییر هستند. بنابراین می‌توان انتظار داشت که هر یک از این عوامل هم در شکل‌گیری و هم در تغییر نگرش طول زمان‌های مختلف نقش داشته‌اند (به‌نقل از مظفری، ۱۳۸۱)؛ به‌نظر می‌رسد اثرگذاری عوامل مذکور بر شکل‌گیری و یا تغییر نگرش، در پژوهش حاضر به صورت تغییر مؤلفه آرامش در دختران پس از گذشت چند سال، و بهترشدن آن مشهود است.

به‌طور کلی وجود تفاوت معنادار بین دختران و پسران دانشجو از نظر نگرش کلی به فعالیت بدنی، و نیز مؤلفه‌های سلامت، آرامش، و احساس خوب‌داشتن، ممکن است حاکی از تفاوتی باشد که هر یک از دو جنس در انواع تجربه‌های پیشین خود در زمینه فعالیت بدنی داشته‌اند که می‌تواند در دو حالت جسمانی و روانی باشد؛ درنتیجه به‌نظر می‌رسد دختران در مقایسه با پسران اهمیت بیشتری به سلامت جسمانی، آرامش، احساس خوب‌داشتن خود، و اکتساب آن از طریق فعالیت بدنی می‌دهند که در

سلامت، آرامش، و احساس خوب داشتن در دانشجویان دختر و پسر، و همچنین با توجه به اهمیت نگرش به فعالیت بدنی در نظریه رفتار برنامه ریزی شده که نگرش را بر رفتار اثرگذار می‌داند و به اهمیت آن در پیش‌بینی رفتار آدمی اشاره دارد (آجزن، ۱۹۸۸)، و نهایتاً با عنایت به ارتباط نگرش با برخی حالات خلقي (ملکشاهی، ۱۳۸۸)، می‌توان به مسئولین امر توصیه نمود تا از طریق تأثیرگذاری بر برخی عوامل مؤثر در شکل‌گیری و یا تغییر نگرش‌ها، با فرهنگ‌سازی مناسب و ارائه اطلاعات موردنیاز در مورد تأثیر ورزش بر جسم و به خصوص روان آدمی، زمینه مناسب را برای ایجاد و یا تغییر نگرش افراد به فعالیت بدنی فراهم نمایند تا افراد در نتیجه داشتن نگرش بهتری به فعالیت بدنی، از عوایق مثبت آن برای سلامت روان و جسم بهره‌مند شوند. از آنجاکه به نظر می‌رسد اگر افراد در سنین پایین ورزش را شروع و درونی نمایند و در انجام و تداوم آن، از خود جذبیت نشان دهند، ورزش هم از نظر فیزیولوژیک و هم از نظر روان‌شناسی برای سلامت افراد مفید است (گیلیام و مک‌کونی، ۱۹۸۴)، پیشنهاد می‌شود روان‌شناسان، و مدیران ورزشی از همان دوران کودکی و در سنین پایین، تدبیر لازم برای شکل‌گیری، و تغییر مثبت نگرش به فعالیت بدنی را اتخاذ نمایند. براساس نظر مظفری (۱۳۸۱) که عوامل گوناگونی مانند کامروانی نیازها، اطلاعات، همبستگی فرد و گروه، ویژگی‌های شخصیت، ارزش‌های تربیتی خانواده، فرهنگ، و دین، را در شکل‌گیری نگرش مؤثر می‌داند و نیز نظر کریمی (۱۳۷۹) که فنونی مانند الگوی یادگیری شامل محرك-پاسخ، نظریه‌های مشوقها و تعارضها، الگوهای شناختی (شامل تعادل، توافق، قضاء اجتماعی، نظریه همسازی شناختی)، و الگوی روان‌کاوانه (شامل نظریه کارکرد) را برای تغییر نگرش در روان‌شناسی اجتماعی معرفی کرده، روان‌شناسان ورزشی و اجتماعی می‌توانند از این عوامل برای و پسر) مقایسه کرده‌اند (چونگ و فیلیپس، ۲۰۰۲؛ احمدی، ۱۳۸۰؛ عطارزاده و سهرابی، ۱۳۸۶؛ ملک-شاهی و محمدی، ۲۰۱۲). درنتیجه، با توجه به اهمیتی که نگرش در تمایل فرد به فعالیت بدنی دارد، و تاثیج مثبتی که تجربه فعالیت بدنی به همراه داشته، و عواقب منفی‌ای که ناشی از عدم تحرک جسمانی است، می‌توان دریافت که تا چه حدی نگرش کلی، و همچنین مؤلفه‌های نگرش به فعالیت بدنی می‌توانند بر سلامت جسمانی فرد مؤثر باشند؛ زیرا همان‌طور که پیشتر ذکر شد، انجام فعالیت بدنی از عوامل مهمی است که می‌تواند سبب حفظ سلامت افراد در مقابل بیماری‌ها شود. از این‌رو، با توجه به نظریه رفتار برنامه‌ریزی شده آجزن، می‌توان به اهمیت نگرش بیشتر پی برد؛ زیرا آجزن نگرش را بر رفتار اثرگذار می‌داند و به اهمیت آن در پیش‌بینی رفتار آدمی اشاره دارد (آجزن، ۱۹۸۸). در نتیجه، اگر افراد دارای نگرش مثبت به فعالیت بدنی باشند، تمایل شان برای تجربه فعالیت بدنی بیشتر خواهد شد و می‌توان انتظار داشت که به‌زودی آنها به فعالیت بدنی و ورزش می‌شوند و از نتایج مفید آن بهره مند می‌گردند. گرچه، حتی اگر اقدام به تجربه فعالیت بدنی هم ننمایند، باز هم نگرش آنها به فعالیت بدنی دارای اثرات مثبتی بر برخی مؤلفه‌های روانی مانند خلق و خو خواهد داشت؛ چنان‌که مطالعه ملکشاهی (۱۳۸۸) نشان داد که بین نگرش افراد به فعالیت بدنی با تغییر برخی حالات خلقي آنها پس از تجربه فعالیت بدنی ارتباط وجود دارد. براساس چنین یافته‌ای می‌توان مجددًا نظریه آجزن را مورد تأیید قرار داد و دریافت که نگرش نه تنها بر گرایش و انجام فعالیت جسمانی آتی افراد اثرگذار خواهد بود، بلکه بر روان و نوع تجربه خلقی افراد پس از تجربه فعالیت جسمانی نیز مؤثر است. بنایارین، با وجود تفاوت بین نگرش کلی دانشجویان دختر و پسر به فعالیت بدنی مبنی بر بهترین نگرش دختران، و با توجه به تفاوت بین مؤلفه‌های نگرشی

شكل دهی به نگرش، و همچنین برای تغییر و بهتر کردن نگرش افراد به فعالیت بدنی استفاده نمایند.

منابع

۹. نژاکت الحسینی، م. (۱۳۸۱). ارتباط منتخبی از ویژگی‌های دبیران تربیت بدنی و ورزش و ویژگی‌های فردی دانش‌آموzan دختر مقطع متوسطه در شهر اصفهان با نگرش دانش‌آموzan نسبت به تربیت بدنی و ورزش. *پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت معلم، آزاد اسلامی واحد تهران مرکز*.
10. Ajzen, I. (1988). Attitude, personality, and behavior. Chicago, IL: The Dorsey press.
11. Atkinson, R. L., & Hilgard, E. R. (2000). *Hilgard's introduction to psychology*. Harcourt College Publishers. 13th.
12. Berlin, K. A., & Colditz, G. A. (1990). A metaanalysis of physical activity in the prevention of coronary heart disease. *American Journal of Epidemiology*. 132: 612-628.
13. Camacho, T. C., Roberts, R. E., Lazarus, H. B., Kaplan, G. A., & Cohen, R. D. (1991). Physical activity and depression: evidence from the Alameda County Study. *American Journal of Epidemiology*. 34: 220-231.
14. Choquette, G., & Ferguson, R. J. (1973). Blood pressure reduction in "borderline" hypertension following physical training. *Canadian Medicine Association Journal*, 108: 699-703.
15. Chung, M. H., & Philips, D. H. (2002). The relationship between attitude toward physical education and leisure-time exercise in high school student. *Research quarterly*, Vol. 59: 93-99.
16. Corbin, C., Welk, G., Corbin, W., & Welk, K. (2008). *Concepts of Physical Fitness: Active Lifestyles for Wellness*. 14^{ed}. McGraw-Hill Publication.
17. Freisch, R. E., Wyshak, G. Witschi, J. Albright, N., L., Albright, I. E., & Schiff, I. (1989). Lower lifetime occurrence of breast cancer and cancers of the reproductive system among former college athletes. *International Journal of Fertility*, 32: 217-225.
1. احمدی، پ. (۱۳۸۰). مقایسه دیدگاه دانشجویان دختر و پسر دانشگاه آزاد اسلامی تهران مرکز نسبت به تربیت بدنی و ورزش. *پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز*.
2. آرونsson، ای. (بی‌تا). *روان‌شناسی اجتماعی*. ترجمه شکرکن. ح. (۱۳۸۶). انتشارات رشد.
3. عطارزاده‌حسینی، س. ر.، سهرابی، م. (۱۳۸۶). توصیف نگرش و گرایش مردم شهر مشهد به فعالیت‌های حرکتی و ورزشی. *نشریه علمی-پژوهشی المپیک*، سال پانزدهم، شماره ۳۷. بهار، ۳۷-۴۸.
4. کریمی، ا. (۱۳۷۹). *نگرش و تغییر نگرش*. انتشارات نشر ویرایش. چاپ اول.
5. مظفری، س. ا. (۱۳۸۱). *بررسی نگرش و گرایش مردم نسبت به فعالیت‌های حرکتی و ورزشی در جمهوری اسلامی ایران*. برگزاری ملی تحقیقات دانشگاه تربیت معلم تهران.
6. مظفری، س. ا.، صفائی، ع. (۱۳۸۱). *نحوه گذراندن اوقات فراغت دانشجویان دانشگاه‌های آزاد اسلامی کشور*. *نشریه علمی-پژوهشی المپیک*. شماره ۲۱. بهار و تابستان. ۱۱۷-۱۲۶.
7. ملک‌شاهی، م. (۱۳۸۸). *تأثیر نگرش به فعالیت بدنی بر حالات خلقی دانشجویان دختر پس از یک جلسه درس تربیت بدنی*. *پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید بهشتی*.
8. موسوی، ا. س. (۱۳۸۰). *مقایسه گرایش و نگرش دانش‌آموzan دختر مقطع متوسطه نسبت به درس تربیت بدنی*. *پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز*.

18. Gilliam, T. B., & MacConnie, S. E. (1984). Coronary heart disease risk in children and their physical activity patterns. In Boileau, R. A. (Ed), *Advances in Pediatric Sports Science*, Vol. 1. Biological Issues (pp. 1-28X) Champaign, IL: Human Kinetics.
19. Glenmark, B. 3 Hedberg, G., & Jansson, E. (1994). Prediction of physical characteristics, physical performance and physical activity in adolescence: an 11-year follow-up study. *European Journal of Applied Physiology*. 9. 530-538.
20. Hicks, M. K., Wiggins, M. S., Crist, R. W., & Moode, F. M. (2001). Sex differences in grade three students' attitudes toward physical activity. *Perceptual Motor Skills*. Aug; 93 (1): 97-102.
21. Jaglal, S. B., Kreiger, N., & Darlington, G. (1993). Past and recent physical activity and risk of hip fracture. *American Journal of Epidemiology*. 138: 107-118.
22. Kenyon, G. S. (1968). Six scales for assessing attitude toward physical activity. *Research Quarterly*, 39, 566-574.
23. Kujala, U. M., Kaprio, J. Taimela, S., & Sarna, S. (1994). Prevalence of diabetes, hypertension, and ischaemic heart disease in former elite athletes. *Metabolism Clinic Express*. 43: 1255-1260.
24. Malekshahi, M., & Mohammadi,F. (2012). Description and comparison of the attitude toward students' physical activity. *Procedia-Social and Behavioral Journal*.
26. Paffenbarger, R. S. Jr., Hyde, R. T., Wing, A. L., & Steinmetz, C. H. (1984). A natural history of athleticism and cardiovascular health. *Journal of American Medicine Association (Chicago)*, 252, 291-495.
25. Sallis, J. F., & Patrick, K. (1995). Physical activity guidelines for adolescents: Consensus statement. In Blimkie, C. J. R., & Bar-Or, O. (Eds.), *New Horizons in Pediatric Exercise Science* (pp. 302-313). Campaign. EL: Human Kinetics.
26. Seals, D. R., & Hagberg, J. M., (1984). The effect of exercise training on human hypertension: a review. *Medicine of Science Sports Exercise*. 16: 207-215.
27. Shropshire, J., Carroll, B., & Yim,S. (1997). Primary School Children's Attitudes to Physical Education: Gender Differences. *Physical Education & Sport Pedagogy*, Volume 2, Issue 1 , 23 – 38.
28. Simon, J. A., & F. L. Smoll. (1974). "An instrument for assessing children's attitudes toward physical activity: a longitudinal analysis". *Research Quarterly*, 45, 407-415.
29. Stelzer,J., Ernest, J. M., Fenster, M. J., & Langford, G. (2004). Attitudes toward physical education: A study of high school students from four countries Austria, Czech Republic, England, and USA. *College Student Journal*, Vol. 38, 171-177.

